440Clàssica&Jazz | Oriol Pérez Treviño | Actualitzat el 06/01/2019 a les 10:00

Ferran Bardolet: «Volíem que el primer disc fos especial»

'Arrels', del Trio Pedrell, Premi Enderrock de la crítica al millor disc de música clàssica

Trio Pedrell | Igor Cortadellas

El treball *Arrels* (Ficta, 2018), del **Trio Pedrell**, ha estat valorat per la crítica com el millor disc de música clàssica. Som davant un àlbum que posa en valor el patrimoni musical català i reivindica dues figures no sempre prou valorades com són **Robert Gerhard** (Valls, 1896 - Cambridge, 1970), de qui interpreten els trios núm. 1 i 2, i **Felip Pedrell** (Tortosa, 1841 - Barcelona, 1922), de qui toquen els *Nocturns*, amb l'acompanyament de **Juan de la Rubia** a l'harmònium.

Sou un grup que ja fa anys que treballa, i a l'hora de gravar el vostre primer disc l'heu dedicat al patrimoni musical català.
Ferran Bardolet (violoncel): Efectivament, amb el trio portem més de sis anys. Hem tingut diverses etapes, primer com a estudiants, després participant en concursos nacionals i internacionals... En pensar de gravar el nostre primer disc teníem molt clar que havia de ser especial i no limitar-nos a interpretar grans obres que ja estiguessin gravades. Òbviament, el nostre nom ens duia a pensar en alguna cosa de **Felip Pedrell**, i vam triar els dos *Nocturns*, que són meravellosos, un petit tresor. I després, com que **Pedrell** va ser professor de **Robert Gerhard**, vam decidir-nos pels seus dos trios. El primer es va gravar, però el segon és inèdit. Es va estrenar fa més de cent anys al Palau, però després res, ni tan sols la partitura havia estat editada. Quan vam descobrir aquesta obra vam veure que no calia buscar més. Ja teníem l'excusa perfecta!

Els dos trios formen part d'un Robert Gerhard més aviat modernista, diferent de l'evolució que tindrà després. Sí, són dos trios molt diferenciats respecte a la seva producció posterior. Hi ha modernisme, cert impressionisme i color francès, elements de folklore...

De Robert Gerhard, es parla de les seves simfonies, o del seu darrer oratori, *La pesta*... Com heu anat a parar a aquest desconegut *Trio núm 2* i com l'heu treballat? Llegint i buscant, vam veure que es parlava d'un segon trio de **Gerhard**, i fins i tot d'un de tercer... Finalment vam trobar el manuscrit a l'Institut d'Estudis Vallencs. Clar, quan t'enfrontes a un manuscrit, hi ha molts dubtes i molta feina per desxifrar un munt d'aspectes. **Raül Benavides** s'ha encarregat de fer-ne l'edició crítica, i amb en **Martí Ferrer** del segell Ficta, amb qui ja ens coneixíem, des del primer moment ens vam entendre per dur a terme aquest projecte.

És difícil persuadir els programadors perquè programin una proposta com aquesta? Bé, aquesta una de les intencions del disc. És un repertori centrat només en compositors catalans i mostrem una cara de **Robert Gerhard** poc coneguda. De vegades la gent s'espanta si li dius **Gerhard**, pensa en una música massa forta. Però no, també és un autor modernista que passa molt bé. I això ho podem combinar en concert amb **Beethoven**, **Brahms**.... de manera que tothom quedi content.

Un altre element força original del disc és la participació de Juan de la Rubia, tocant l'harmònium als Nocturns de Pedrell. Com és complementar el trio amb altres instruments? Havíem fet una altra col·laboració fa un parell d'anys, quan vam fer *La truita* de **Schubert**. En aquest cas, la participació de **Juan de la Rubia** va ser un regal, tot amabilitat i predisposició. El resultat és prou curiós: un trio amb harmònium és una combinació que en principi pot provocar certa perplexitat, però aporta una sonoritat i uns colors molt interessants.

Quins són els vostres propers projectes? Són bastants. Som en una etapa del grup en què no ens tanquem a res i volem obrir fronts per on puguem. Anirem a la Fundación Juan March de Madrid, i ens interessaria molt poder fer concerts d'aquest disc, interpretant-lo tot o combinant-lo amb grans obres de repertori.

Què suposa el fet de rebre aquest Premi Enderrock? De moment, una grata sorpresa. No cal dir que estem molt contents, perquè és un premi de casa fent música de casa. Esperem que ens ajudi, però de moment toca celebrar-ho.